

Overweging 12 mei 2018 Citykerk Het Steiger

Voorganger: Gerda Hendriks

Lezingen: Exodus 19, 1-11, Psalm 68, 1-14, Johannes 17, 14-26

In hoofdstuk 19 begint de meest diepgaande ervaring van de Israëlieten: het verbond met God en het ontvangen van de tien woorden.

Deze mensen ondergingen tussen Egypte en de Sinaï een grote verandering. In Masa en Meriba was er nog twist en tweedracht. Het volk vreesde toen, om te komen van de dorst, maar uiteindelijk kwam er gelukkig water uit de rots. Maar nu gaat iedereen zich eensgezind voorbereiden op “de derde dag”, de dag waarop de Eeuwige zal neerdalen op de Sinaï. Men heeft het volste vertrouwen in zijn bescherming: Hij draagt hen, zoals de adelaar haar kuikens. God gaat zijn grote liefde demonstreren. Want het is zijn wens, dat Israël zijn kostbaar bezit en een koninkrijk van priesters zal zijn. Dat laatste houdt in, dat Israël moet gaan getuigen, dat God altijd verbondenheid met mensen zoekt en hen zijn trouw toezegt.

Het is aan de bevrijde slaven om “ja” te zeggen, door naar Hem te luisteren en het nog te sluiten verbond te bewaren. Zo krijgen ze het vooruitzicht op een zelfstandig bestaan te midden van andere volken en op een intieme relatie met God.

Ook de psalmist van vandaag vertrouwt op de bescherming, die de Eeuwige biedt, en wel aan de rechtvaardige, de kwetsbare en de verdrukte mensen.

De psalm begint met “God staat op”. Hij is niet een God, die hoog in de hemel zetelt en daar van zijn macht geniet. Hij staat op, en dat heeft grote gevolgen voor de wereldorde. Dan delven machtige volken het onderspit. Maar rechtvaardige mensen verheugen zich, zijn blij zodra ze God zien, zijn verrukt van vreugde. “Zing voor God, bezing zijn naam met psalmen”, roept de psalmist dan ook uit. Hij herinnert ons vervolgens aan het gebeuren bij de Sinaï, en dat God de voormalige slaven naar een goed land liet gaan.

De Evangelielezing is onderdeel van het gebed van Jezus voor zijn leerlingen. Daarmee sloot hij zijn laatste tafelgesprekken met hen af. Deze gesprekken bereidden hen voor op zijn naderende executie en op hun komende geloofsverkondiging.

“Heilig hen door de waarheid”, hoorden we. En: “Uw woord is de waarheid. Ik zend hen naar de wereld, zoals u mij naar de wereld hebt gezonden”. Heilig hen betekent: neem hen in uw dienst. En waarheid duidt, naar zijn joodse wortels, betrouwbaarheid aan. Er staat dus zoiets als: Laat hen gehoor geven

aan mijn oproep, om uw betrouwbare woord in de wereld te gaan verkondigen.

“Laat hen allen één zijn, Vader” bidt Jezus. Ten diepste vraagt hij, dat zijn leerlingen elkaar vinden in het met liefde en mededogen omzien naar de ander en naar de samenleving.

“Ik heb hen laten delen in de grootheid die u mij gegeven hebt”, staat er. Met het woord “grootheid” wordt aangegeven, dat Jezus volledig tot een waarachtig mens was uitgegroeid, een mens zoals de Eeuwige het bedoelt. Dat hebben de leerlingen mogen meemaken.

Concluderend is het onze opdracht, om Gods blijvende betrokkenheid op onze wereld uit te dragen. In de voetsporen van het Joodse volk en in navolging van Jezus. Ook wijzelf zullen op onze eigen manier aan die aandacht en zorg vorm moeten geven.

De fundamentele voorwaarden voor een menswaardig samenleven heeft God bij de Sinaï uitgesproken. Zoals vandaag verwoord in psalm 68, gaat het erom, de kwetsbaren te beschermen, de eenzamen een thuis te geven en ons ruimhartig op te stellen.

Het lijkt misschien eenvoudig, maar als we het wereldnieuws horen, weten we wel beter. Soms vragen we ons zelfs vertwijfeld af, waar God in de wereld te vinden is.

Toch wordt ons vandaag aangezegd, dat we, ondanks onze vaak zo harde werkelijkheid, met vertrouwen in de wereld mogen staan. En dat we vol vreugde ons steentje mogen bijdragen aan een beter samenleven.

Laat ons onze weg zo vervolgen. Amen